

дюрина, чорбаджиитѣ, първенцитѣ, духовенството, учителството и мнозина еленчани. Всички присъжтствуващи похвалили взелитѣ участие въ „театрото“ младежи и си разотишле, предоволни отъ виденото. Представлението на следната вечеръ било повторено и имало същия успѣхъ.

При даването на първото представление за отбелезване билъ следния куриозенъ случай: Когато Волфъ—Стефанъ Миховъ—на сцената извадилъ саблята, мюдюрина, който съ чорбаджиитѣ сѣдялъ въ първитѣ редове на най-хубавитѣ мѣста, скокналъ—станалъ на крака и извикалъ „Не олду?“—Отговорили му, че нѣма нищо и следъ като му обяснили, че

29 10 / 1964

ОКР. БИБЛИОТЕКА

ЕЛЕНЧАНСКО